

עוד על ביכנ"ס בית אלפא

זכות גדולה נתגלגלה לבית אלפא. בית-הכנסת העתיק שנתגלה מסעמקים מושד אליו הרבה תיירים ומסתכלים הבאים להזין בו את עיניהם. ולא בכדי! ראויה היא תגלית נפלאה זו ולא תשבע העין מראות; ואמנם הדרך לבית-אלפא הומה מאדם רב. בית ספר בבית ספר פניש. מהכא להתם ומהתם להכא. וכל זה — רק אתחיל-תא... ועוד חזון למועד. חג הפסח ממשמש ובא, ועתידה כל ארץ ישראל להתפשט ולעלות שמה מי ברגל, מי בעגלה ומי באומו; כי מוניטין יצאו לה לבית אלפא בכל הארץ.

וכשנשאל חד מחבריא: מהו מוניטין שלה? פתח וענה מניה וביה: בית כנסת עתיק מכאן, הכנסת אורחים ורעש ושאון וכפול תורה מכאן. כי הכנסת האורחים וקבלתם מוטלת כעיקר על חברת הילדים אשר בבית אלפא. ומובן מאליו שזו הוצאה מסלולה הרגיל והוכנס לתוכה בל-בול ומתיחות עצבים. הילדים נמצאים כמו בתוך סמבטיון. על דבר עבודה נורמלית במצב זה אין גם לחלום.

ועד שמנהל מחלקת העתיקות הממשלתית ה' ריצ'מונד יקים את הבנין המובטח במקום הח-פירות (אגב: צדק ז. דויד שרק עלינו הדבר לע-שותו: „לכם — משלכם!“ ואסור לנו לחנות אף באצבע קמנה משל אחרים משום הרבה בע-מים...) סבורני, שעלינו לתקן שתי תקנות, כדי שחברת הילדים בבית אלפא תוכל עמוד ולא תאבד מעבודה קשה:

(א) על הבאים לבקר את בית הכנסת העתיק לא להשאיר ללינת לילה בבית אלפא, דבר שמביד מאד על המקום ועל חברת הילדים.

(ב) על האוניברסיטה העברית לשלוח לבית-אלפא אדם מומחה לשם הסברה למבקרים הבאים שמה, ביחוד בחורש זה — זמן החופש. לבתי ספר ועונת הסיוולים והתיירים בארץ. לפי שעה מוטלת עבודה זו על מורה המקום וכשל כוח הסבל.

ושלום על ישראל, על בית הכנסת העתיק ועל חברת הילדים אשר בבית אלפא.

נחום איש גס-זו